

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121200881
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8121200881.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Mariána Hoffmanna, PhD. a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E., právne zastúpený: WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie 9.535,76 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 24Csp/15/2021-157 zo dňa 7.2.2023, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

- Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu zamietol. Priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.
- Prvoinštančný súd tak rozhodol o uplatnenom nároku žalobcu v poradí druhým rozsudkom.
- Právny predchodca žalobcu, Všeobecná úverová banka, a.s., žalobou žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej 9.535,76 eura s príslušenstvom z dôvodu, že jej žalovaný nevrátil poskytnutý spotrebiteľský úver.
- Prvoinštančný súd prvým rozsudkom vo veci č.k. 24Csp/15/2021-111 zo dňa 15.2.2022 žalobu zamietol a priznal žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania. Nárok bol zamietnutý z dôvodu, že je premlčaný.
- Odvolací súd uznesením č.k. 9CoCsp/36/2022-146 zo dňa 10.11.2022 názor prvoinštančného súdu o premlčaní uplatneného nároku nezdieľal. Poukázal na to, že uplatnený nárok nie je premlčaný a nie je dôvod ani na aplikáciu § 54a Občianskeho zákonníka. Upriamil prvoinštančný súd na postup podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka v súvislosti so skúmaním, či došlo k riadnemu postúpeniu pohľadávky z banky na nový subjekt, ktorý je aktuálne stranou sporu.
- Prvoinštančný súd po opätovnom prejednaní veci dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu VÚB, a.s., Bratislava v pozícii veriteľa uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 13.12.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- eur s úrokom 15,90 % ročne, RPMN predstavovala 15,90 % a celková čiastka, ktorú bol povinný

žalovaný zaplatiť bola 19.248,- eur. Úver sa mal splácať v splátkach mesačne po 160,40 eura pričom prvá splátka bola splatná 20.1.2017 a posledná splátka dňa 20.12.2026. Prvoinštančný súd zistil, že žalobca sa venoval aj skúmaniu bonity dlžníka. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 20.2.2018. Listom zo dňa 26.4.2018 veriteľ upozornil žalovaného na omeškanie s úhradou jednotlivých splátok v celkovej výške 421,14 eura s tým, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej vo februári 2018, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Zásielku žalovaný neprevzal v úložnej dobe. Následne dňa 22.6.2018 veriteľ oznámil žalovanému, že jeho dlh z predmetnej úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nebolo doručené žalovanému.

7. Následne pohľadávka bola z veriteľa VÚB a.s. postúpená na žalobcu.

8. Prvoinštančný súd vec posúdil právne podľa § 391 ods. 2 CSP, podľa § 52 ods. 1 OZ a podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, vychádzal z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a aplikoval aj ustanovenie § 39, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 2 a § 565 Občianskeho zákonníka. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že v danom prípade je sporná aktívna (vecná) legitímácia žalobcu s tým, že skúmal jednak výzvu právneho predchodcu žalobcu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a následne zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že proces postúpenia pohľadávky nebol zavŕšený správne. Navyše, nedošlo k realizácii výzvy podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách a neboli riadne dodržané postupy podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, kedy možno postúpiť len zosplatenú pohľadávku. Nie je možné postúpiť len časť pohľadávky, ani nezosplatenú pohľadávku pred splatnosťou v zmysle zmluvy. Keďže v danom prípade neboli splnené podmienky na zosplatenie pohľadávky, ani nebola pohľadávka už splatná a dokonca nebola realizovaná ani výzva pred postúpením pohľadávky, prvoinštančný súd považoval tento nárok za nedôvodný. Nebolo preukázané ani doručenie zosplatenia pohľadávky žalovanému.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žaloba bola zamietnutá a súd priznal úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi. Tento postup odôvodňuje ust. § 262 ods. 1 CSP.

10. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žalobca tvrdil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Žalobca uviedol, že pokiaľ súd zamietol žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, poprel tým prvoinštančný vlastný právny záver vyjadrený v uznesení č.k. 24Csp/15/2021-72 zo dňa 5.10.2021, ktorým pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil žalobca. Poukázal na ust. § 80 ods. 1, 2 CSP a uviedol, že otázka platného postúpenia pohľadávky bola vyriešená týmto uznesením právoplatne, keď žalobca sa stal stranou sporu. Keďže prvoinštančný súd pripustil zmenu žalobcu a tým aj posúdil, že postúpenie pohľadávky z postupcu na žalobcu je platné, tak záver v rozhodnutí vo veci samej nemôže odporovať už skoršiemu rozhodnutiu.

12. Ďalej žalobca namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu o spornosti doručenia písomností, ktoré tvorili okrem iného prílohy k podanej žalobe. Žalobca uviedol, že súd považoval za sporné doručenie písomností, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťou, že najneskôr boli žalovanému všetky písomnosti, ktorých doručenie považoval súd za sporné, doručené aj ako prílohy v podanej žalobe. Uviedol, že všetky výzvy, ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, boli doručené žalovanému najneskôr ako prílohy žaloby a tým došlo k odstráneniu prípadných uvedených nedostatkov, ktoré tvrdí prvoinštančný súd. Žalobca v konaní predložil všetky relevantné výzvy a súd mal ich doručovanie posudzovať s účinkami k doručeniu žaloby.

13. Preto žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. K odvolaniu sa žalovaný písomne nevyjadril.

15. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania, podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je správne.

16. Pokiaľ žalobca namietal, že otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bola už právoplatne v prejednávanej veci vyriešená, a to uznesením prvoinštančného súdu č.k. 24Csp/15/2021-72 zo dňa 5.10.2021, k tomu odvolací súd uvádza:

17. Žalobu v prejednávanej veci podala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava. Žalobca podaním doručeným prvoinštančnému súdu dňa 22.9.2021 žiadal o zmenu subjektu na strane žalobcu z dôvodu, že medzi žalobcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky. Spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. so vstupom do konania na strane žalobcu súhlasil. Prvoinštančný súd o návrhu spoločnosti VÚB, a.s. Bratislava rozhodol podľa § 80 ods. 1, 2, 3 CSP, pretože mal preukázané, že došlo k prevodu práv a povinností na základe zmluvy o postúpení pohľadávky medzi VÚB, a.s. a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. Toto uznesenie prvoinštančného súdu má procesný charakter a je výsledkom procesnej aktivity žalobcu. Súd vyhovie návrhu na zmenu subjektu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, a to, že došlo k postúpeniu pohľadávky a zároveň, ak nový žalobca so vstupom alebo zámenou v konaní súhlasí. Za týchto podmienok nie je dôvod, aby súd návrhu nevyhovel, pokiaľ dôjde k splneniu formálnych procesných podmienok po začatí konania. Súd preto správne postupoval, keď návrhu vyhovel.

18. Otázkou, či tvrdené právo žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktoré malo byť naňho prevedené z pôvodného žalobcu VÚB, a.s. skutočne prešlo na tohto žalobcu a či na žalobcu prešli všetky hmotnoprávne nároky, je predmetom skúmania súdu vo veci samej, nie sú predmetom skúmania pri procesnom nástupníctve. Preto aj postup prvoinštančného súdu, ktorým o pripustení žalobcu do konania rozhodol, nevyklučuje ešte skúmanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Aktívna vecná legitímácia žalobcu je totiž také hmotnoprávne postavenie, ktoré svedčí o tom, že žalobcovi právo, ktoré si uplatňuje namiesto pôvodného žalobcu patrí a že mu svedčí stav z hmotného práva.

19. Správne postupoval prvoinštančný súd, keď skúmal vecnú legitímáciu žalobcu aj bez návrhu, hoci to žiadna zo sporových strán nenamietala.

20. Na to, aby bola platne postúpená banková pohľadávka je potrebné, aby predmetom postúpenia bola splatná pohľadávka. Ďalej je podmienkou, aby bola realizovaná bankou výzva podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, následne musí byť podľa tohto zákonného ustanovenia preukázaná doba omeškania žalovaného a až tak môže dôjsť k postúpeniu bankovej pohľadávky.

21. Splatná pohľadávka podľa civilného hmotného práva je pohľadávka, tak ako to už bolo konštatované v rozhodnutí odvolacieho súdu v prejednávanej veci, ktorá sa buď zosplatní uplynutím lehoty, na ktorú boli dohodnuté zmluvné strany, alebo pokiaľ bol dodržaný proces podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 525 Občianskeho zákonníka. Ak teda prvoinštančný súd zistil, že k riadnemu postúpeniu pohľadávky nedošlo tým, že listiny smerujúce k zosplatneniu pohľadávky neboli doručené do dispozičnej sféry žalovaného, dospel k správne právne záveru. Hmotnoprávne doručovanie právnych úkonov (výzva pred zosplatnením a zosplatnenie) museli byť doručené do dispozičnej sféry žalovaného, o čom mal žalobca predložiť listinné dôkazy. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca výzvou zo dňa 26.4.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej splátky, táto výzva bola doručená na adresu žalovaného s tým, že žalovaný si ju nevyzdvihol v odbernej lehote. Mal možnosť sa s touto výzvou oboznámiť, preto prvý krok k zosplatneniu bankovej pohľadávky bol vykonaný správne. Pokiaľ však právny predchodca žalobcu doručoval žalovanému oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.6.2018, tento úkon bolo potrebné taktiež dopraviť do dispozičnej sféry žalovaného. Žalobca, ani pôvodný a ani aktuálny, nevedel súdu predložiť, a to ani na výzvu, ktorú vykonal súd počas konania, doklad o tom, že výzva sa do dispozičnej sféry žalovaného doručovala a že žalovaný mal možnosť sa s touto listinou oboznámiť.

22. Vzhľadom na uvedené nedošlo k zosplatneniu pohľadávky riadne, resp. žalobca neunesol dôkazné bremeno svedčiace o zosplatnení tejto pohľadávky. Pre chýbajúcu listinu svedčiacu o doručovaní zosplatnenia úveru žalovanému (nie poštový podací hárok, ale doručienka, resp. záhada v doručení) nie je možné považovať postupovanú pohľadávku za zosplatnenú. Tým, že postupovaná pohľadávka z pôvodného žalobcu VÚB, a.s. nebola splatná, z hmotnoprávneho pohľadu nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, a teda žalobcovi vo vzťahu k tejto pohľadávke, ktorá je predmetom úverovej zmluvy č. 7174293, nesvedčí hmotné právo. Preto správne postupoval prvoinštančný súd, keď žalobu zamietol. Žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, pretože naňho práva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách neprešli.

23. Okolnosti, či reálne žalobca by preukázal podmienky, ktoré ustanovuje § 92 ods. 8 Zákona o bankách ani žalobcom neboli preukázané a taktiež nesvedčia o zákonomnom postupe a hmotnoprávnych následkoch predpokladaného postupovania pohľadávky.

24. V tejto časti považoval odvoláciu námietku žalobcu za nedôvodnú.

25. Pokiaľ žalobca namietal, že uvedené listiny boli žalovanému doručované spolu so žalobou, je potrebné uviesť, že išlo o doručovanie dôkazov, ktoré mali len procesný charakter. Hmotnoprávne účinky týchto listín (§ 53 ods. 9 a zosplatnenie) mali byť doručované žalovanému pred tým, než došlo k postúpeniu pohľadávky, a teda pred tým než žalobca začal tvrdiť, že mu patrí hmotné právo z postupovanej pohľadávky. Doručovanie týchto listín súdom má procesný charakter, nevyvoláva hmotnoprávne následky, dokonca aj ak by súd pripustil vyvolanie hmotnoprávnych následkov, tieto hmotnoprávne následky nemôžu mať žiaden efekt vo vzťahu k už postúpenej pohľadávke. Preto aj v tejto časti odvolanie žalobcu považuje odvolací súd za nedôvodné.

26. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2, CSP. V tomto odvolacom konaní žalovaný bol úspešnou stranou sporu. Ako úspešnej strane sporu patrí žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd však zistil, že žalovaný v odvolacom konaní nemal žiadne výdavky, k doručenému odvolaniu písomne sa nevyjadril. Preto v súlade s článkom 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).